

Roteiro polas Médulas (8 de Sept. 2018)

Que contar dun roteiro coma este,....

Incrible, Diferente, Rojo, Verde..... Un sinfín de adxetivos para describir unha paisaxe única,....

Párarse para lembrar, para escoitar, para sentir,..... é algo de obriga nesta ruta.

Esta é unha zoa que por cercanía visito de cando en cando e sempre penso con admiración no inxenio de unhos poucos; e no esforzó descomunal de moitos outros, pensó en aquela xente que sin apenas medios foron quen de desmontar dun xeito sobreuman unha zoa tan basta na procura de algo tan vanal, pero tan valioso como o ouro.

Esto é o que vimos a ver, o resultado de séculos de esforzó, de "romper" a montaña, que nos regala unha paisaxe única que ninguén debería perderse.

Percorrer estas montañas, ver os canais, as covas e os buratos feitos polo descorrir da auga, deixate pasmado,....

E algún tamen dirá,...e do viño que...?

Pois sí, estamos na terra do viño –no Bierzo,....e na zona das castañas, e de castiñeiros centenarios que cos seus troncos retorcidos e labrados parecen seguir impasibles no paso do tempo,....

Estes están tan ben dispostos o logo do sendeiro que nos cuidan coa súa fresca sombra e guían polo sendeiro de subida ó mirador de Orellán,....

Un pouco castento pero que merece de todo a pena.. –cabras somos-

Dende logo que dende aquí, apreciase a magnificencia da zoa explotada polo romanos,....

Este mirador está no percorrido "longo" que o noso Xacinto tan ben nos programou,.... Pensando en facernos andar.....para logo levarnos a "papear",.....un bó "churrasco" como digo na casa.

Coma sempre á carta,... bus cómodo, boa xente,.. algo cedo, pero con bó ánimo,...

Despois dun café e unhos churros na área de Valcarce,.... Listos,.. corre que quedamos en "Terra",...

Desta vez imos tres, un cabrito e dúas cabritas, para a pequerrecha era a primeira "ruta" de Cabras.

E portuse,.. ata o final,.. ben, ben Cloita,...

O noso Xacinto dispuxera dúas rutas posibles.. Unha menos exixente –Senda das Valiñas de 1 hora e pouco, e a que nos levaría ó mirador de Orellán –Senda do Reirigo de 3 e media, con chegada no aparcadoiro na área das Médulas,...

Cambio de atuendo, cerveciña con un pinchiño de tomates caseros e volta po bus,...

Toca baixar ó pobo de Carucedo onde temos arranxado o xantar,...

Todo para nós,.... Sitio enxebre, cómodo e de bó servicio,....

Ummmm que fame,..empanada e embutidos da zona,..ben, ben.

"Churrasco de terneira" viño a esgalla e postre,....¡para que mais!,.... bueno unha siestiña non taría mal.

Pois non, ahí vai o noso guía e compañía para o lago, que temos a tiro de pedra, e como alugaban unhas piragüas,....pois a dar unha voltiña nas piragüas,...

Menos mal que nos escorrentaron unhas gotiñas, senon aínda quedamos a dar unhas paladas mais,...

Perfecto, día completo, unha paradiña de obrigado café en Castro, e as 8 e media na casiña,....

Ummmm, que gusto arrolarse no sofá depois dunha xornada ben aproveitada,...

Graciñas de novo a todos por seguir compartindo,...

Aquí un cabrito, e dúas cabritas,.....